

כל הבשר פרק שמיני חולין

ק"ו.

עין משפט נר מצוה

ק"ו א מ"י פ"ג מהל'
מעלה ה"ל"א:
ק"ב ב מ"י פ"ח מהל'
פסולי המוקשין
ה"ל"א:
ק"ג ג מ"י ש"ס ה"ל"א:
ק"ד ד מ"י ש"ס ה"ל"א:
פ"ז פ"ח מהל' מעלה
ה"ל"א:
ק"ב ה מ"י פ"ח מהל'
מחללות אסורות
ה"ל"א (ופ"ז [ל"ג] סג)
לאזין קלמ טושי"ע ו"ד ס"י
ק"ד ס"ג פ"ח מהל'
ק"ב ו מ"י פ"ח מהל'
כלי המקדש ה"ל"א:

אמר רבי ינאי דאמר קרא כאשר יורם בו. צפרק לחזוהו מקומן (זבחים דף מט.) מוקמינן לה לדבר הלמד בהיקש דלזני חזר ומלמד בהיקש דיומרת ושמי הכליות ילפינן צשעיר עבודה זרה מפר העלם דבר של ליצור ופר העלם מפר כהן משיח ואייתר כאשר יורם צפר כהן משיח לאוקומי צפר העלם דבר למוחי כמאן דכתיב צפרה יחיה ללא שיער עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא סבר לה כמאן דליף צפרק צ"ש (שם דף מט.) יומרת ושמי הכליות צשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסמכתא צעלמא הוא [דהל] צמעילה צפרק קדשי מזבח (דף טו.) א"ר ינאי אין חייבין משום מעילה אלא קדשי צדק הצית לצדד ולא צדקשי יחיה לזית זהו לכהנים ולבעלים ופריך ליה ממשניות טוצא ומוקי לה מדרבנן ופריך והא קרא קא נסיב פ"י כל חלב לרבות האלמוריס ומשני אסמכתא צעלמא וה"ה קרא דהכא והא דתמן צפרק אמרו לו (כריתות ג.) יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ד' טעאות ואסם איכא לאוקומי צעולה ואע"פ דעורה לכהנים אין לחוש כיון דכל הצפר למזבח: **ה"ו א לפני בפרה באהר** בפרה. הקשה ר"ת דצמעילה פ' ולד טעאת (דף י"ג.) אמרינן המקמי דם לכהנת קדשים מועלין זו אלמא יש מעילה צדס ומיך דהתם ממיס דלא שייכא כפרה אצל לאחר שחיטה אף לפני כפרה אין מועלין וא"ת דהתם טנן (דף י"ג.) ומייתיב לה בצפרק כל שעה (פסחים דף כ"ג.) דם בתחלה אין מועלין זו יא' לנחל קדרון מועלין זו וי"ל דמעילה דהתם מדרבנן היא וא"ת א"כ צריש מעילה (דף כ"ג.) דמיק לאשכחוי מעילה מדרבנן ליימי מהן משנה וי"ל דהתם אקדשים ששטנן צדרוס קאי דכחתינהו דמי וכי האי גוונא דמיק לאמוי דתמן רבנן (כמה) מעילה אע"ג דדדילי מינייהו ומייתי ראייה מר' יוחנן דאמר קדשים שמתו יא'ו מידי מעילה דבר תורה וא"ת צדקו תמורה (דף כ"ג.) גזי מקדש עולה לבק הצית קאמר אי מדרבנן אימא סיפא ומועלין זיה שתי מעילות ואי מדרבנן אמאי ומה קושיא הא איכא מעילה דרבנן וצדס וקדשים שמתו וי"ל דהתם שיש מעילה דאורייתא משום עולה אין לחכמים לתקן שם מעילה כיון דכלא הכי דדילי מינייהו ומשני ראוי למעול זו צ' מעילות צבצר

מתני' מועלין זו. אם קרבן הוא דהא קדשי ה' הן ואינם לכהנים והדם אין מועלין זו כדליף בגמרא: **ועמא.** אם אכלו בטומאת הגוף חייב שמי טעאות אחת משום חלב ואחת משום טעומת הגוף שהיא צכרת: **משא"כ צדס.** מפרש בגמרא: **אלא צבצרה טהרה.** כדכתיב (ויקרא ו') מן הצבצרה אשר יקריבו ממנה וגו': **גב' מנה"מ.** דחלב יש בו מעילה ולא מפליג דלפילו חלב קדשים קלים אע"ג דאין בהן מעילה צמיהן דהא ממון דאין בהן שיש צדס מעילה צאימוריס לאחר שזרק דמן: **כאשר יורם.** צאימורי פר כהן משיח כתיב: **ומה למדנו.** דקאמר ככל מה שפירשים אימורים משלמים כך יפרשו מזה אף כאלו האמורים מפורשים (ויקרא ד) את החלב המכסה [על הקרבן] ואת כל החלב ואת שמי הכליות וגו': **מה פר כהן משיח יש מעילה.** צאימורים דהא ממיס הוה ציה מעילה דקדשי קדשים הוא: **יש זו מעילה.** צחלצו: **כל חלב לה'.** צקדשים קלים כתיב ולהכי כתיב צהו לה' למימרא דקדשי ה' [שם ה] קרינא ציה לענין מעילה: **יפתח וספי פלגיו לא.** דלאו חלב אקרו: **כאשר יורם.** לימד על כל האמורים שהוקשו לאימורי פר כהן משיח: **אליה דליחא צשור לא.** נמעלו צה כי מייתו צכס לשלמים דלית הככס קרינא ציה [ככס רחמנא כל חלב ואשכחן אליה דאיקרי חלב דכתיב (ויקרא ג) חלצו האליה תמימה: **סיפסר.** כל אית צכס צאימורי: **כל חלב שור וכסז ועו.** לא אסרה תורה אלא הנוהג וכל צעו: **לא ימעלו צה.** דהא מעילה מכל חלב לה' נפקא לן והא אמרת דלאו חלב אקרי: **לכס.** ואני נתמיו לכס וגו' שלכס יא' אלמא לאו קדשי צבזה הוא: **לכפרה נספיו.** ולא שיהא קרוי שלי למעול זו שאינה עומדת אלא לכפר צצילכס: **הוא.** משעת צבחייתו יא' לעול דינו שיה צין לפני כפרה וצין לאחר כפרה שנתן מתנותיו ונשאר השיריים: **מה לאחר כפרה אין מעילה.** צשיירי כדלקמן דאין לך דבר שנעשה מצותו ומועלין זו שהרי צבר נעשה לזרף צבזה ממנו ולא קדשי ה' קרינא ציה: **פרומס דשן.** כל צקר תורס מדשן מזבח מלא מתנה ומתנה צבלי המזבח וצבצרת שם צמקומה דכתיב (והריס את הדשן אשר תאכל האש וגו' ושמו אלל המזבח מלמד שטעון שימה וגוניה אלמא אסור צבהה: **גדי כהונה.** ארבעה גדי לכן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס הכפורים וטעונין גזיה עולמית ואין הדיוט עווד צהן כל השנה ולא כפורים אחר דכתיב ופשת את צגדי הצד והניחם שם: **אילו לרבי דוסא דאמר.** כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמש צהן צארבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה.** אף על פי שנעשה מצותה אסורה צבהה דכתיב וערפו [דברים ה] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ו').

תורה אור השלם

- באשר יורם משור ובה השלמים והקטרים הבהו על מזבח העולה: ויקרא ד י
- והקטרים הבהו המזבחה לזח אשה לקריה ינחה כל חלב לז' ויקרא ג ט
- דבר אבי ישראל לאמר כל חלב שור וקשב ועו לא תאכלה: ויקרא ו כ
- והקריב מזבח השלמים לזח אשה לקריה ינחה לז' ויקרא ג ט
- כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לבם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בגפשי ככפר: ויקרא יז א
- ולכש בדרן מן בדם ומכבש בדרן לז' על בשרו והריס את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ויקרא ו ג
- ויא אהרן אל אהל מועד ופשת את בגדי הבר אשר לבש בבאו אל הקדש ויהיו שם: ויקרא טו כ

תורה אור השלם
1. באשר יורם משור ובה השלמים והקטרים הבהו על מזבח העולה: ויקרא ד י
2. והקטרים הבהו המזבחה לזח אשה לקריה ינחה כל חלב לז' ויקרא ג ט
3. דבר אבי ישראל לאמר כל חלב שור וקשב ועו לא תאכלה: ויקרא ו כ
4. והקריב מזבח השלמים לזח אשה לקריה ינחה לז' ויקרא ג ט
5. כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לבם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בגפשי ככפר: ויקרא יז א
6. ולכש בדרן מן בדם ומכבש בדרן לז' על בשרו והריס את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ויקרא ו ג
7. ויא אהרן אל אהל מועד ופשת את בגדי הבר אשר לבש בבאו אל הקדש ויהיו שם: ויקרא טו כ

תורה אור השלם
1. באשר יורם משור ובה השלמים והקטרים הבהו על מזבח העולה: ויקרא ד י
2. והקטרים הבהו המזבחה לזח אשה לקריה ינחה כל חלב לז' ויקרא ג ט
3. דבר אבי ישראל לאמר כל חלב שור וקשב ועו לא תאכלה: ויקרא ו כ
4. והקריב מזבח השלמים לזח אשה לקריה ינחה לז' ויקרא ג ט
5. כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לבם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בגפשי ככפר: ויקרא יז א
6. ולכש בדרן מן בדם ומכבש בדרן לז' על בשרו והריס את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ויקרא ו ג
7. ויא אהרן אל אהל מועד ופשת את בגדי הבר אשר לבש בבאו אל הקדש ויהיו שם: ויקרא טו כ

מוסף רש"י

בעורה זו ששנה רבי. נמניה, וזו אינה מקובלת עליו שאלה חזר ללמדה ממקום אחר (דודושי ט) לומר וזו ממערת היא צענין משנה זו ששנה רבי (ע"ל סו"ט). כל חלב לה' אכילה וזו אינה מקומו קדשים קלים למעילה. כדכתיב כל חלב לה' אלמא דהתם ששנה מקדשי קרינא כהן (כריתות כג.) דבר השוה בשור וכשב ועד. שנקרא חלב צלשמן, ואלה לא אקרי חלב אלא ככס (שם ט. ד.) מנא הני מילי. דאין מעילה צדמיס (יומא טו.) שלכס יהא. כחולין שלכס שאין בהן מעילה (זבחים טו.) לכפרה נתתי. צמורת קדשים ולא למעול צו, לענין מעילה אין זו דין קדשים (שם.) אמר קרא הוה. דמו צנפסו הוה, צבחייתו יא' (שם טו.) כי הוה הוא צנפסו יפטר, הוה צבחייתו יא' לפני כפרה ללאחר כפרה (יומא טו.) מה לאחר כפרה אין בו מעילה. דשפיטא לן כיון דנעשות מצותו אין מועלין צו, דכיון דלית ציה חו לזרף גזיה לא קרינא ציה קדשי ה' (זבחים טו.) הלך

מוסף רש"י
בעורה זו ששנה רבי. נמניה, וזו אינה מקובלת עליו שאלה חזר ללמדה ממקום אחר (דודושי ט) לומר וזו ממערת היא צענין משנה זו ששנה רבי (ע"ל סו"ט). כל חלב לה' אכילה וזו אינה מקומו קדשים קלים למעילה. כדכתיב כל חלב לה' אלמא דהתם ששנה מקדשי קרינא כהן (כריתות כג.) דבר השוה בשור וכשב ועד. שנקרא חלב צלשמן, ואלה לא אקרי חלב אלא ככס (שם ט. ד.) מנא הני מילי. דאין מעילה צדמיס (יומא טו.) שלכס יהא. כחולין שלכס שאין בהן מעילה (זבחים טו.) לכפרה נתתי. צמורת קדשים ולא למעול צו, לענין מעילה אין זו דין קדשים (שם.) אמר קרא הוה. דמו צנפסו הוה, צבחייתו יא' (שם טו.) כי הוה הוא צנפסו יפטר, הוה צבחייתו יא' לפני כפרה ללאחר כפרה (יומא טו.) מה לאחר כפרה אין בו מעילה. דשפיטא לן כיון דנעשות מצותו אין מועלין צו, דכיון דלית ציה חו לזרף גזיה לא קרינא ציה קדשי ה' (זבחים טו.) הלך

מוסף רש"י
בעורה זו ששנה רבי. נמניה, וזו אינה מקובלת עליו שאלה חזר ללמדה ממקום אחר (דודושי ט) לומר וזו ממערת היא צענין משנה זו ששנה רבי (ע"ל סו"ט). כל חלב לה' אכילה וזו אינה מקומו קדשים קלים למעילה. כדכתיב כל חלב לה' אלמא דהתם ששנה מקדשי קרינא כהן (כריתות כג.) דבר השוה בשור וכשב ועד. שנקרא חלב צלשמן, ואלה לא אקרי חלב אלא ככס (שם ט. ד.) מנא הני מילי. דאין מעילה צדמיס (יומא טו.) שלכס יהא. כחולין שלכס שאין בהן מעילה (זבחים טו.) לכפרה נתתי. צמורת קדשים ולא למעול צו, לענין מעילה אין זו דין קדשים (שם.) אמר קרא הוה. דמו צנפסו הוה, צבחייתו יא' (שם טו.) כי הוה הוא צנפסו יפטר, הוה צבחייתו יא' לפני כפרה ללאחר כפרה (יומא טו.) מה לאחר כפרה אין בו מעילה. דשפיטא לן כיון דנעשות מצותו אין מועלין צו, דכיון דלית ציה חו לזרף גזיה לא קרינא ציה קדשי ה' (זבחים טו.) הלך

על כהן לא מדקשה הכי אלא איפכא (שם.) והרי תרומת הדשן. כל יום חומה צמחמה ומורס את הדשן מלא המחתה ממנה וטמן צמחמה של ככס, דכתיב ושמו משמש שם צמחמה וטמן צמחמה וטמן צמחמה (שם.) ויחן ובהנחה אסור משום קדשות מעילה נמי אית ציה (יומא טו.) ובגדי כהונה. ארבעה גדיים שכ"ג נכנס בהן לפני ולפנים ציוסי, צשפוט להשתמש בהן עוד, דכתיב ופשת את בגדי הכהן והניחם שם (זבחים טו.) וכל שני כתובין הבאין באחד אין מלמדן. מלא כתיב אחר ונגמרו טעלה מיניה (דודושי כד.) מהלך כתיב לזרין ולא ילפת כתיב ש"מ וזאת היא קאמר (פסחים ח.) וכן דלא ילפינן ולא מייתי ראייה מעילה אלא קרא נמי הוה אלא למדקשה איפכא לא מדקשה ה"ה (זבחים טו.) אלא לר' דוסא דאמר כו'. וק"ל בגדי כהונה אין בהן מעילה, מפני שלא יטנה מורה לנלאר השתם שיהו וזיין לפושטן מיד (יומא טו.) ועגלה ערופה. דכתיב וערפו שם, והאי שם קרא ימילא הוא לומר שם תהא קבורתה (זבחים טו.)